

[Køpke Christensen]

Ved gennemførelsen af dette forslag vil der overhovedet ikke ske en forbedring af konkurrencevilkårene. Når man gennemfører en presionspolitik over for virksomhederne for at tage flere i lære, vil resultatet blive, at der i den anden ende kommer flere arbejdsløse uddannede ud af det.

Hvis vi så ser på den offentlige sektor, vil det gå på nøjagtig samme måde. Ellers sker der bare det, at de uddannede her aflastes, så resultatet bliver en nedsættelse af arbejdstempoet med større offentlige udgifter til følge.

Derfor siger Fremskridtspartiet nej til dette her forslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Baggrunden for dette lovforslag nr. L 107 kan læses i de statistiske oplysninger, der står i lovforslagets bemærkninger, og de taler deres eget triste sprog. Flere og flere unge afslutter basisuddannelsen uden at kunne få en praktikaftale bagefter. Det vil sige, at flere og flere forgæves søger pladser, flere søger også andre uddannelser, men hvad det allerværste er: Der er flere og flere, der ikke ønsker en uddannelse, efter at de har afsluttet basisåret.

Hvad der ikke kan ses i den statistik, der er opført i lovforslaget, men hvad vi ved fra andre undersøgelser, er, at de offentlige arbejdsgivere er blevet mindre tilbøjelige til at tilbyde lære- og praktikpladser. Det er rent ud sagt noget skidt.

Det er nok både forklarligt og forståeligt, for når der skæres ned, er det skånsommere for de fast ansatte at nedlægge nogle lærepladser, som ikke rammer nogen, man kender. Men for de unge som helhed er det katastrofalt, at den store offentlige arbejdsgiver er sakket agterud.

Hvis man ser på det efter de store linjer, kan man opfatte det som, at de private og især de små arbejdsgivere i meget høj grad uddanner arbejdskraft til det offentlige. Derfor er det forkert, når hr. Sterup siger, at det er noget, arbejdsmarkedets parter skal klare for sig selv. Det er i allerhøjeste grad en samfundsopgave at sørge for, at de unge får uddannelsespladser, og det er noget, som alle kræfter i samfundet må arbejde sammen om. Det er ikke noget, som uden videre kan overlades alene til arbejdsmarkedets parter.

Det foreliggende lovforslag er et forslag til at løse nogle af problemerne, og det er prisvær-

dig, og det bør naturligvis behandles seriøst. Men vi savner nogle beregninger af konsekvenser på typiske virksomheder før og nu og også af, hvilke konsekvenser det vil have for offentlige virksomheder, såvel store som små afhængig af, hvilken type det er. Endvidere savner vi en sandsynliggørelse af, at dette overhovedet hjælper. Det er jo ikke kun et spørgsmål om refusioner eller om at få kompensation for de lønudgifter, det pågældende firma har. At tage en lærling eller at tage en praktikant er jo også i høj grad et spørgsmål om at have tid til det og at have uddannelsesmæssige ressourcer og menneskelige ressourcer til at tage sig af eleven. Jeg er overbevist om, at der stadig væk ville være mange virksomheder, som, selv om de fik alle udgifter dækket, ikke følte, de kunne afse tid og menneskelige ressourcer til at tage sig af en elev med de forpligtelser, det indebærer at sørge for, at vedkommende bliver lukket ud på arbejdsmarkedet bagefter med en uddannelse, som arbejdsgiveren kan stå inde for er relevant.

Derfor er det Det Radikale Venstres opfattelse, at penge alene ikke gør det. Det er svært at sandsynliggøre, at vi kan løse hele praktikpladsproblemet alene ved at tænke i refusioner.

Hr. Sterup sagde, at virksomhederne skal have beskæftigelse for at kunne tage lærlinge. Det er naturligvis rigtigt, men mange offentlige arbejdspladser og også mange private virksomheder har jo simpelt hen så travlt, at de heller ikke har tid til at tage lærlinge. Derfor skal vi finde en balance, der på en eller anden måde gør det attraktivt at tage lærlinge, således at vi på den måde er med til at løfte det ansvar, vi alle sammen har for, at de yngre generationer kan få nogle ordentlige uddannelser.

Jeg opfatter lovforslag nr. L 107 som et behjertet forsøg på at få en ny diskussion i gang om, hvordan vi bedst skaffer det nødvendige antal lære- og praktikpladser for de unge. Det Radikale Venstre medvirker naturligvis af fuldt hjerte til den diskussion.

Jette Pors (CD):

Ja, det er et trist problem, vi her beskæftiger os med – det vil jeg give hr. Aage Frandsen ret i, og det tror jeg vi er enige om alle sammen.

I CD har vi tidligere sagt og mener stadig væk, at det bedste ville være, hvis arbejdsmarkedets parter selv fandt sammen om at løse dette både tragiske og vigtige problem, for selvføl-